

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Polemica

Burghaber, Adam

Fribvrgi Helvetiorvm, 1678

Index Rerum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72462](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72462)

INDEX RERUM.

A.

Adoratio quid, & quotuplex sit, ac quomodo hæretici de hisce membris sentiant. fol. 275.
 Quæ Adoratio Deo, quæ Christo Deo & Homini; item quæ Humanitati Christi specificativè in eo spectatæ: quæ demum eidem reductivè sumptæ conveniat. 276. Error oppositus 277.
 Deus & Christus adorantur in cælo ab Angelis & Animabus! quamprimum istæ ex hac vira discesserint, & emaculatæ fuerint. 276. Err. op. 277.
 Absolutionis Sacramentalis quæ sit forma. 498.
 Et quid in ea sit *solutio & Ligatio* 499.
 Altarium cultus non est superstitiosus. 302.
 Antiquitas Romano-Catholicæ Ecclesiæ est à tempore Apostolorum. 124.
 Antichristi nomine quid significetur. Et an sit unus singularis homo 210. Err. op. 212.
 Antichristus magnus utrum jam venerit in mundum 210. Err. op. 213.
 Antichristo quæ Notæ in Sacra Scriptura attribuantur: & an eæ Papæ convenient. fol. 214. & sequentib.
 Antichristus magnus an sit Romanus Pontifex. 211. Err. op. 214.
 Alexander III. Papa an Friderici Imperatoris caput pede calcaverit &c. 214.

B.

Baptismus quid sit. Quando à Christo institutus. Quæ ejus materia remota & proxima 438.
 Quæ sit forma Baptismi in Romana Ecclesia. Et an de fide sit, *Baptismus in nomine Christi colatum non valere*. 439.
 Quodnam sit subiectum Baptismi. Et quis ejus Minister 440. Err. op. 441.
 Baptismus est necessarius parvulis necessitate medij. 440. Err. opp. 441.
 Idem Baptismus adultis est necessarius in re aut voto susceptus. 440. Err. op. *quasi sufficeret fides propria vel aliena*. 443.
 Effectus Baptismi præcipui sunt tres *Gratia, Character, Remissio totius peccati* 440. Err. op. 446.
 Infantes sunt quidem capaces Baptismi, in hoc tamen non habent actualem fidem. 443.
 Baptismus Joannis non habuit paritatem vim cum baptismo Christo. 447.
 Bibliorum variæ linguæ & versiones. Et quæ hodie versio sit Authentica. 41. & 49.
 Bibliorum vulgata editio latina non est ab omnibus profusè mendis purgata 43.
 An eadem vulgata Bibliorum editio sit verbum DEI. 49.
 Utrum Biblia in vulgaribus linguis edita vendi, legi &c. sine facultate Episcoporum possint. 55.
 Utrum hodie in Germania permessa sit lectio Bibliorum vernaculorum. Et unde hoc constet. 56.
 Qualis reverentia debeatur sacris Biblijs. Et quales abusus hæc repugnent. 56.
 Utrum Biblia in quavis lingua ideo prohibeantur legi, ne errores Catholicorum deprehendantur. 57.
 Utrum Sacra Biblia à Catholicis ad Lutheranos venerint. 58.

C.

Canon quid sit. Et quid sit liber Apocryphus. 40.
 In canone qui & quot libri ponantur. 41.
 Utrum Ecclesia pro suo arbitrio facere possit librum canonicum. 41.
 E canone quot & quos libros arceant hæretici. 45. & seq.
 Catholici in toto orbe non sunt pauci. 18.
 Christus an sit verus Deus. 59.
 Christus quæ Deus an sit Filius naturalis 62.
 Christus quæ Deus cur dicatur generatus: Non autem sic Spiritus Sanctus 63.
 E quibus locis Sac. Scripturæ Christus videri possit, non esse Deus 64.
 Christus an sit filius adoptivus. An quæ homo reductivè: aut etiam secundum humanam Naturam 65. & seq.
 Christus an sit verus homo. 70.
 Ubi & quomodo Christi corpus fuerit formatum. 74.
 An organizatio corporis Christi facta fuerit cum anima rationali & unione hypostatica in uno eodemque instanti. 74.
 Christi conceptio quare tribuatur Spiritui sancto 75.
 Christi quomodo descenderit de cælo in uterum Virginis 75.
 Utrum Christus secundum humanitatem sit filius Spiritus Sancti. 75.
 Christi conceptio ex quibus capitibus dicatur Felix 75.
 Christi corpus an fuerit pulchrum. An habuerit morbum 76. Err. op. 80.
 Anima Christi an perfectior fuerit omnibus animabus hominum: & an contraxerit peccatum Originale. 76.
 Utrum eadem in primo instanti Conceptionis habuerit usum rationis, & omnes statim scientias, at quæ per singulas cognoverit. 78.
 Quomodo reliquæ potentia internorum atque externorum sensuum, ipsæ quoque passiones in Christo se habuerint 79.
 Utrum Christus statim fuerit sanctus. 79.
 Christi omnes actiones, quas liberè exercuit, fuerunt meritoria 79.
 Christus fuit valde potens in sermone & opere; atque efficax in dicendo 79.
 Utrum Christus in scientia potuerit proficere. 81.
 Voluntas Christi an fuerit ipsius impeccabilis: & quomodo nihilominus libera; ita ut Christus fuerit liberè mortuus. 78.
 Utrum Christus in passione sustinuerit desperationem, dolores inferni ac damnatorum 82.
 Anima Christi mansit in limbo Patrum toto illo triduo usque; ad Resurrectionem 84. Err. op. 85. & seq.
 Christus an & quale Caput sit Ecclesiæ suæ defuncto. 156. Et an præter Christum sit aliud Caput visibile in Ecclesia 157.
 Utrum ulla secta Novatorum sit Catholica 120. Err. op. 122.
 Conciliorum origo unde. Item quid & quotuplex sit Concilium 221.
 Potestas convocandi concilia ad quem spectet. Err. op. Et utrum Papa delegare eam sæcularibus possit. 222.

A a a a

Præst-

- Præsidentia & Directio Conciliorum ad officium spectat Ecclesiasticum 222. Err. op. 224.
- Quot & quæ hominum genera ad Concilia vocentur 225.
- In Concilijs soli Episcopi & Prælati personas Judicum sustinent, adeoque non sunt solum Consiliarij. 225. Err. op. scil. *etiam Laicos esse ad concilia admittendos.* 226.
- An Præsules in concilijs habeant potestatem judicandi de fide, & non tantum indagandi sensum Scripturæ 227.
- Quis modus & processus in Concilijs servari soleat 227.
- Utrum Concilia Generalia legitime celebrata, & à Papa approbata sint infallibilia ex peculiari assistentia Spiritus Sancti. 227. err. op. 230.
- Concilium nullum etiam Generale est infallibile absque approbatione Romani Pontificis 228.
- An de fide certum sit, hoc vel illud Concilium fuisse legitimum 232.
- Concilium Generale, si Papam secludamus, non est supra Summum Pontificem 232. Err. op. 234.
- Quot Concilia ab Apostolis fuerint celebrata. Et quot in quinto concilio canones facti. 235.
- Quot & quæ Concilia Generalia post tempora Apostolorum legitime fuerint celebrata 236.
- Quæ Concilia Particularia fuerint habita, & ab Ecclesia approbata. 237.
- Ex allaris Concilijs quænam sint partim confirmata, partim reprobata, & quænam prorsus rejecta tanquam *Conciliabula* 238.
- Error hæreticorum est, Concilia universim esse parvi faciendâ, atque de ijs ex Scripturis judicandum 239.
- An aliqua Concilia de facto, ut volunt hæretici, erraverint, & quænam illa. 239.
- An quædam Concilia secum pugnent, & quænam sint illa 239.
- Utrum Canon VI. Concilij Nicæni repugnat Primatui Papæ, atque idcirco in Concilio Chalcedonensi fuerit corruptus. 241.
- Clerici omnes in majoribus constituti tenentur ad perpetuam continentiam, ita ut post susceptos Ordines nullam uxorem ducere valeant, & si quam antea duxerint, ab ejus usu abstinere debeant. 254.
- Cœlibatus jure tantum Ecclesiastico est annexus Sac. Ordinibus, ita ut obligatio sit non tantum ex voto, sed etiam ex lege 255.
- An prædicta Lex Ecclesiastica sit injusta: & quibus argumentis id asserant hæretici. 257.
- Cœlibatus status utrum majus sit bonum, & Deo gratius, quam status matrimonij. 256. err. op. 257
- Cerei sacri an rectè in Ecclesia adhibeantur. 304.
- Certitudo quid & quotuplex 358.
- Communionem seu realem Eucharistiæ perceptionem præcepit Christus Fidelibus 472. Err. op. *debere etiam Infantibus dari.* 476.
- Communionis accidentales circumstantiæ quoad Personas, Tempora, & Modum Christus Ecclesiæ reliquit determinandas 473. & seq.
- Comunio sub una specie non repugnat cum mandato Christi 475. err. op. *fusè rejectus* 476.
- Communionis dignæ qui & quotuplices sint, effectus 475.
- Communio sub utraque specie non confert plus gratiæ, quam sub una sola 476.
- Quid sit Confirmatio. An Sacramentum, & quando institutum 448. err. op. non esse Sacramentum. 450.
- Quæ sit materia remota & proxima; item quæ forma Confirmationis 449. err. op. *non dari solam.* 450.
- Quis ordinarius Minister. Quodnam subjectum. Et qui effectus Confirmationis 449.
- Utrum in Confirmatione rectè adhibeatur Exorcismus: & Crux in fronte confirmati formetur 451
- Confessio Sacramentalis omnium peccatorum mortalium post baptismum tam publicorum, quam occultorum est instituta à Deo, adeoque necessaria jure divino 447. err. op. *fusè cum suis fundamentis proponitur & rejicitur* 510. & seq.
- D.
- DEUS utrum existat. Unus in Natura, & Trinus in Personis 59.
- Natura Dei in quo ultimè consistat. 62.
- Dissentio in articulis fidei magna est apud Hæreticos: nulla apud nos Catholicos 113.
- E.
- Ecclesia quid sit. Et quæ hujus divisio. Quæ ejusdem sint membra. An etiam Hæretici, Schismatici, Catechumeni, Excommunicati, Peccatores, Reprobi. 102. & seq.
- Ecclesia vera Christi debet esse ubique locorum una 110. Sic Romano-Catholica est una & concors in articulis Fidei ibid. Nulla hæreticorum Ecclesia est una. 111.
- Ecclesia Christi vera debet esse sancta moribus & doctrinâ 114. Ecclesia Catholica est verè sancta moribus & doctrinâ. 115. err. op. 116. & 117. Nulla Ecclesia Hæreticorum est sancta doctrinâ & moribus 116. & 118.
- Utrum & quo sensu Ecclesia Christi debeat esse Catholica. 119. Et an Romana Ecclesia jure sit per universum orbem diffusa 120. Nulla autem Secta hæreticorum sic orbem totum permeavit. 120. Errores oppositi 121. & seq.
- Ecclesia Christi debet esse Apostolica & antiquissima. Et talis fuit Ecclesia Romana 124. Quæ conditiones requirantur, ut aliqua Ecclesia censetur Apostolica. Et an istæ apud ullam Sectam reperiantur. 125. & 127.
- Ecclesia Christi est semperque fuit visibilis. Nulla autem secta semper fuit visibilis 129. & seq. err. op. 130.
- Ecclesia Christi vera quomodo debeat esse visibilis. Et quomodo in assignanda visibilitate Ecclesiæ Catholici differant ab Hæreticis 133. & 136.
- Ecclesiæ Christi quas notas assignent hæretici. Et an sint veræ notæ 133. & 135.
- Ecclesia Romano-Catholica nunquam erravit in fide; neque deinceps unquam errabit. Et quomodo intelligendum illud 1. Tim. 3. v. 15. *Ecclesia est columna & firmamentum veritatis* 135. err. op. 139
- Ecclesia Christi vera à primordio hucusque interrupta serie fuit continuata. Et deinceps usque ad finem mundi permanebit. 139. err. op. 140.
- Ecclesiæ infallibilitas quomodo absque vicioso circulo legitime probetur 139.
- Ecclesia Romano-Catholica semper floruit miraculis, atque etiamnum floret: nulla autem alia secta hæretica 144. errores op. 149.
- Ecclesia Romana sola veros habet Martyres tanquam notam certam veritatis doctrinæ suæ 151. err. op. 153.
- Quot universim afferantur Notæ veræ Ecclesiæ. Et an eodem modo ex omnibus argumentari possimus. 154.
- Eucharistia quid sit. Et quæ intrinsecè ad hujus rationem spectent. 453. Eucha-

Eucharistiæ quæ sit materia remota, ex qua conficitur. Et quæ sint verba in Ecclesia latina tam panis quam calicis, eaque sufficientia pro Forma ejusdem 453.
 Quomodo sumantur in verbis consecrationis particulae *Hoc & Hic*. Item utrum eadem consecrationis verba causent conversionem panis & vini quatenus vera, aut quatenus significativa 454.
 Utrum in Eucharistiæ Sacramento verè realiter & substantialiter insint Corpus & Sanguis Christi 494. err. op. 456. fusè proponitur & rejicitur.
 Utrum non solum Caro & Sanguis, sed etiam Anima & Divinitas adeoque totus Christus, in hoc Sacramento ponatur 455.
 Utrum Christus totus insit non solum singulis speciebus, sed etiam singulis harum partibus seorsim 456. err. op. 464.
 In Eucharistiâ Christus non solum in usu est præsens, sed etiam ante & post, quamdiu species consecratae manent 456. err. op. *Christum esse solum præsentem in sumptione*. 465.
 Ipsa sumptio Eucharistiæ an saltem sit pars integralis Eucharistiæ. 466.
 In Eucharistiâ Christi cultu Patriæ est adorandus, non tamen assiduò, sed juxta discretionem 491. err. op. 492.
 Ipsæ species Eucharisticæ Panis & Vini quomodo adorandæ 492.
 Eucharistiâ an in processibus publicis rectè circumferatur 491. err. op. 493.
 F.
 Fidei divinæ Nomen, Definitio seu Essentia. Objectum. Motiva credibilitatis. Pia affectio. Proprietates. fol. 2. & seq.
 Fidei divinæ objectum Formale defenditur contra Musæum. 5.
 An quilibet in sua fide salvari possit, modò honestè vivat. Et præsertim si potissimos articulos fidei de SS. Trinitate & Christo in symbolo Apostolico contentos credat. 8. & seq. *fusè*.
 Utrum aliquis Catholicus docuerit, *fornicationem non esse peccatum*. 117.
 Festa Sanctorum an superstitionis observentur. 303.
 Quot Fides asserant & distinguant hæretici. 357.
 In fidei actibus quæ & quod duplex sit certitudo atque evidentia 358.
 G.
 Germaniæ primi Prædicatores qui & quales fuerint 115.
 Generatio divina quomodo differat ab humana 63.
 Quid sit Gratia actualis 316.
 Quomodo istæ gratiæ in Sac. Scriptura appellentur, & in nobis à Deo exeitentur 317.
 Gratia actualis & Auxilia divina non necessitant hominem ad assentiendum, sed tantum suadent atque alliciunt, ut homo illa accipere, vel rejicere possit 317. err. op. 318. *Insuperabili in hoc difficultas Sectariorum, quomodo peccator justè à Deo puniatur*. 320.
 Gratia Actualis divisio in Sufficiens & Efficacem 320. Illa autem gratia est verè Sufficiens, quæ sufficit, ut homo non quomodocumq; possit, sed etiam actu operetur, si velit 321.
 Etiam post lapsum Adæ præparatur à Deo & offertur omnibus hominibus gratia sufficiens. 320. non tamen quovis tempore, quantumvis omnibus sit parata, quando peccatum urget. 321. Error autem est Janseij præsentis & Calvinistarum, *nullam defacto dari gratiam, qua non sit efficax* 324.

Gratia efficax est, quæ sortitur infallibiliter effectum, variisque appellatur nominibus. Et unde ejus infallibilitas à diversis Authoribus desumatur. 321. & seq. *ubi natura hujus gratia pluribus explicatur*.
 Eadem Gratia efficax quomodo subdividatur in Prævenientem, Concomitantem, sed subsequentem. 323.
 Deus dando talem gratiam efficacem finale alicui, fecerit hunc tanquam electum à reprobo 323.
 Utrum gratia efficax absque consensu liberi arbitrij sola in nobis omnia operetur, ut volunt Senesarii, & Jansej. 325.
 Utrum homo virtutibus supernaturalibus fidei spei charitatis &c. actum supernaturalem elicere possit sine auxilio gratiæ actualis. 330. *Ibidem 7. propositiones fidei, quod homo solis nature viribus nullum actum supernaturalem elicere possit*. err. op. 332.
 Cum divina gratia servare possumus omnia præcepta sub mortali obligantia, & sic omnia peccata mortalia vitare. 334. err. op. *scilicet legem servari non posse* 335.
 In Gratia & Auxilio Dei fiducia collocari potest; nec tamen temere præsumendum. 335.
 Gratia sanctificans est habitus distinctus à virtute charitatis. Opinio opposita. Eadem gratia est participatio Naturæ divinæ, vi cujus homo fit *amicus Dei, filius adoptivus, heres regni caelestis*. 340.
 Gratia sanctificans de se & ex natura sua exigit expulsiōem peccati. 345. err. op. 346.
 Gratia expellit peccatum solum moraliter. 346.
 Gratia sanctificans augetur in justificatis per bona opera, idque physicè 362. err. op. 363.
 Eadem semel habitâ iterum potest amitti. 363. err. op. 364.
 Cum gratia Dei ordinaria non possumus simul servare omnia mandata Dei solum sub veniali obligantia, ac consequenter non evitare omnia peccata venialia. 334.

H.

Qui olim contra Humanitatem Christi fuerint errores. 71.
 Utrum Humanitati Christi vi unionis Personalis & exaltationis ad dextram DEI verè & realiter communicata fuerint dona *reipsâ divina & infinita: itémque Majestas & Gloria verè divina atque infinita*. 92. & seq.
 Utrum eadem humana Christi Natura verè, substantialiter, ac perinde sit ubique omnipræfens atq; immensa, sicut ipsa Divinitas, cui est unita? 96. *Corollaria ex affirmatione hujus & errore hæreticorum* 101. & seq.

I.

Jacobus Apostolus an fuerit supra Petrum & Paulum 194.
 Idiomatum communicatio novem regulis explicatur. 92.
 Imagines sanctorum piè, rectèque à Fidelibus honorantur & adorantur. 286. err. op. 291.
 Imagines quoque ipsius SS. Trinitatis ac DEI rectè construuntur, atque ad cultum & venerationem proponuntur 289. err. op. 295.
 Imagines quodupliciter considerari possint: & quæ tanquam certa ex eis supponantur 289.
 Imagines verè & propriè, licet respectivè, coluntur & adorantur 289. & non solum externa signa honoris cum simplici affectu eis exhibentur, sed ipsi etiam interni affectus reverentiæ & cul-

- & cultus seu adorationis verè ac propriè ad imagines diriguntur 290,
 Quando verò eadem imagines formalissimè sumuntur, tunc tam signa externa, quàm affectus interni circa imaginem & prototypon simul eodem cultu versantur: ibid.
- Imagines Christi, B. V. ac cæterorum Sanctorum possunt per se, ac seorsum tanquam res sacræ aliquo modo coli, non adorato directè prototypon. 291. err. op. 296.
- Ad quam virtutem prædictus cultus spectet. 296.
- Quid sit Indulgentia: Quotuplex. Et quid ex parte concedentis requiratur, ut valeat 522. & seq.
- Indulgentiæ profunt omnibus Christianis tam vivis, quàm defunctis, si sint in gratia, solùm tamen ad remissionem pœnæ temporalis etiam in foro Dei. 523. errores op. 524. & seq. qui fuscè rejiciuntur.
- Quid sit Immunitas Ecclesiastica. In quibus rebus Clerici sint excepti à potestate sæculari 539. Item quo jure 540. errores oppositi 542.
- Judex controversiarum datur in Ecclesia. Conditiones septem ad eum requiruntur 194.
- Judex iste non est DEUS seu Christus solus 198. Non Spiritus S. prout in scriptura loquitur 198. Non privatus cujusque instinctus seu inspiratio Spiritus Sancti, prout iste per privatam & internam inspirationem homini loquitur 201. Sed est summus Pontifex tam cum Concilio, quàm absque eo consideratus 195.
- Quamvis Summus Pontifex lege naturæ ante suam definitionem controversiæ fidei magnà diligentiam veritatem inquirere, aliòsque doctos viros consulere teneatur, si tamen debitam illam consultationem & considerationem omitteret, nihilominus foret infallibilis in dubijs fidei causis decidendis. 197.
- Historiæ de Ioanna Papissa quid veritatis subsit. 219
- Juramenta an superstitiosè fiant Sanctis. 303.
- Judæorum Synagoga an fuerit infallibilis. 230.
- Justificatio, ut communiter fit, est transitus à statu peccati in statum gratiæ. Unde de facto fit per gratiam justificato intrinsicè inhærentem. Et est probabilis post Tridentinum Concilium de Fide, dari justificatis gratiam & charitatem per modum permanentis, & habitualis 339. err. op. 342.
- Impossibile est, aliquem verè justificari per justitiam physicè extrinsecam, & moraliter duntaxat illi imputatam 341. err. op. 342. fuscè rejectus.
- Utrum in justificato peccata verè tollantur, non solùm tegantur. 347.
- Ad justificationem aliqua est necessaria dispositio. Est alia Remota, alia Proxima. Item aliæ se tenent ex parte intellectus, aliæ ex parte voluntatis. 349. err. op. non dari dispositionem spei, Charitatis, penitentia &c. ad justificationem requisitam. 350.
- Utrum sola fides tanquam instrumentum apprehendendi Christi justitiam justificet: Et hæc sola sufficiat, ita ut nihil aliud requiratur 350. ubi error fuscè proponitur & rejicitur, atque diversi loci Pauli & Jacobi; item de Abrahamo reconciliantur, ac varia demum corollaria attextuntur.
- Justificatio per se fit in instanti 349.
- Justificationis nostræ Causa Formalis est Gratia justificans: Finalis est Gloria DEI, Christi, suprema nostra salus: Efficiens Principalis est Deus, Moralis verò Christus: Causa Principalis ipsius gratiæ sanctificantis est solus Deus, 356. err. op. 257.
- Justificatus citra specialem revelationem non potest esse certus de statu gratiæ certitudine fidei; imò nec Theologicà, multò minus certitudine evidenti aut metaphysicà, sed solum certitudine morali, seu conjecturali 359. err. op. 360.
- L.
- Lex & Evangelium quomodo sumantur, & inter se differant 365.
- Quid sit Liberum arbitrium seu libertas in actu primo & secundo. Et quotuplex eadem sit. 309
- Utrum homines habeant liberum arbitrium etiam post lapsum Adæ 309. err. op. 312.
- Utrum liberum arbitrium in suis actibus semper sit liberum. Item an sit partim potentia activa, partim passiva 311.
- Utrum liberum arbitrium per Adæ peccatum saltem sit nonnihil imminutum. Et an amor in communi sit liber 311.
- Post Adæ peccatum datur libertas indifferentiæ, non solùm à coactione. 313. ubi error op. Jansenij fuscè rejicitur.
- Libertas Christiana in quo consistat 365.
- Ad limbum Patrum Christus descendit, ut animas ibi detentas educeret 83.
- In limbo Patres statim ad descensum Christi acceperunt essentialem Beatitudinem, non tamen ante Christum in cælum ascenderunt 84.
- Lutherus qualis fuerit 116. An fecerit miraculum tot hominum tractione ad suam doctrinam. 149
- Lutherus (idem de Calvino Zwinglio &c. putandum) non habuit veram ac legitimam vocationem ad reformandam Ecclesiam, & novam fidem introducendam; non mediatam ac ordinariam vel ratione communis status Christiani, vel ratione Sacerdotij, vel ratione Doctoratus: non immediatam atque extraordinariam 245. & seq. err. op. 25. fuscè rejectus.
- Lutherani (idem iterum putandum de Calvinistis &c.) non habent veram Ecclesiam, nec veros Ministros Altaris & Absolutionis 249. err. op. 252.
- M.
- Maria Mater Christi semper fuit Virgo. 75. err. op. 80.
- Maria V. non fuit concepta in peccato originali, sed speciali privilegio ab eo præservata 396. err. op. quasi de fide esset, B. V. Mariam in peccato Originali fuisse conceptam 400.
- B. V. Maria fuit absque omni peccato actuali, etiam veniali 334. err. op. 337.
- Inter B. V. Mariam & S. Josephum fuit verè ac propriè dictum Matrimonium. 543.
- Mediator verus, universalis, ac perfectus fuit Christus ita solus, ut hoc officium, quò tale, nulli puræ creaturæ convenire possit. 87.
- Christus fuit Mediator secundùm solam humanam naturam: radix autem, ex qua opera vim illam ac valorem perfectè satisfaciendi traxerunt, fuit Verbum divinum 87. Ex qua doctrina quatuor corollaria inferuntur 88. errores op. 89.
- Mediator Dei & Hominum Christus meruit omnibus hominibus remissionem peccatorum, atque omnia ad salutem conducentia: sibi verò gloriam corporis 89. errores op. 90. & sequenti.
- Miraculum quotupliciter sumatur: & secundùm quam acceptionem usurpetur in præsentia. 141.
- Miracula sunt genuinæ notæ Fidei & Ecclesiæ veræ. 141. err. op. 145.
- Quomodo vera miracula à falsis dignosci possint. 144. Et vera miracula, quibus rationibus oppugnentur. 147.

INDEX RERUM.

Martyrium quid sit : & quæ ad istud requirantur 151.
 Utrum martyrium etiam solâ attritione toleratum justificet illos homines ex opere operato 151.
 Martyrum constantia est certum signum veræ Ecclesie Christi. 151. err. op. 152.
 Sola Ecclesie Romana habet veros martyres. 151. err. op. 153.
 Miracula per Reliquias sacras facta an probent licitum earum cultum. 306.
 Meritum quid sit. Quot ac quæ conditiones ad id requirantur. 371. ubi de singulis conditionibus ac demum meritum definitur 374.
 De merito condigno & congruo 174. Err. op. contra prius 175. contra posterius 177.
 Quæ sint præmia supernaturalia : Et quæ ex his sub merito cadant 174. err. op. quasi vita æterna sub merito non caderet. 178.
 Quilibet actus supernaturalis & liber Justus est meritorius 174.
 De Missæ ceremonijs malè ad hæreticis subsanatis 488.
 De Missa privata 488. An bene in lingua Latina ubique celebretur 490.
 Matrimonium ut contractus quomodo describatur, & in quo ejus consistat essentia 543.
 Quomodo describantur Sponsalia 543.
 Matrimonium verè proprièque dictum est verum Sacramentum à Christo institutum 543. err. op. 547.
 Quæ sit materia Remota : quæ Proxima : Quis Minister : Quodnam subjectum matrimonij &c. 544.
 Utrum Christus ita elevaverit contractum maritalem Fidelium ad dignitatem Sacramentalem, ut nollet deinceps ullum matrimonium esse validum, nisi simul esset, Sacramentum 545.
 An Matrimonia hæreticorum sint Sacramenta. Et si unus conjugum sit baptizatus, an saltem ex parte sit Sacramentum. 544. & seq.
 An matrimonium Fidelium non solum in fieri, sed etiam in facto esse sit Sacramentum 145.
 Matrimonium non omnibus est permittum, sed multi illicitè, multi invalidè contrahunt propter varia DEI & Ecclesie impedimenta. Quot & quæ sint ista 546. err. op. 549. quasi Ecclesia non haberet potestatem nova impedimenta constituendi.
 Matrimonium Sacramentale est insolubile. Est aliud Ratum, aliud Consummatum, utrumque mutuo consensu insolubile; prius tamen potestate Ecclesiastica : posterius nullo modo solvi potest 549. Err. 549. & seq. ubi de verbis illis Matthæi 19. nisi ob fornicationem &c.
 Quo jure votum solenne in Religione impediatur & solvat matrimonium ratum 546.
 Utrum omnia præcepta, quæ de gradibus prohibitis Lev. 18. habentur, jure divino Christianos obligent, ut dispensari in illis nequeat 549.
 Utrum matrimonia Filiorum sint nulla, si Parentes in ea non consentiunt 551.
 Utrum polygamia plurium uxorum sit licita. 551.
 N.
 Quot universim Notæ afferantur pro vera Christi Ecclesia fol. 109. & seq.
 Utrum pari modo ex omnibus Notis veræ Ecclesie pro eadem argumentari possimus 154.
 Naturæ humanæ Status quid, & quotuplex sit. 328.

Naturæ puræ status an sit possibilibus 329. Err. op. *Jans. Iprensis &c.* 331.
 Utrum homo in statu Naturæ lapsæ sit debilior, quàm in statu Naturæ puræ 329.
 Utrum ad actus Naturales eliciendos sufficiant vires naturæ, & non requirantur auxilia gratiæ, etiamsi illi actus sint naturaliter honesti, boni &c. 330.

O.

Opera bona justificatis sunt ad salutem necessaria 367. err. op. 369.
 Opera bona Justus cum divina gratia efficere potest, quæ sint meritoria & digna mercede & præmio 367. err. ob. 369.
 In Operibus ac meritis, quæ verè talia esse competentum est, fiducia aliqua poni potest. 367. err. op. 371.
 Ordo quid sit. Quotuplex. Quæ singulorum officium. An sit Sacramentum. Et quando à Christo institutum 528. err. op. 531.
 Prima Tonfura an sit propriè Ordo 530.
 Episcopatus est quidem Ordo, non tamen distinctus à Sacerdotio, sed istud perficit ac complet 530. Idem etiam Episcopatus quæ talis est Sacramentum, attamen incompletè solum à Sacerdotio distinctum 531.
 Ordo Diaconatus & Subdiaconatus: ac probabiliter quattuor ordines minores sunt quoque Sacramenta 532.
 Quæ sit Materia & Forma singulorum ordinum. 532. & seq.
 Episcopatus est major sacerdotio tum potestate ordinis, tum jurisdictionis 533. err. op. 536.
 Quis sit Ordinarius Minister Sacramenti Ordinis. Et quodnam subjectum 534. err. op. omnes Christianos esse Clericos & sacerdotes: ac neminem esse promovendum ad ordinem sine consensu populi 538.
 Infantes quoque validè ordinari possunt: in adultis tamen consensus ad valorem requiritur 534.
 Utrum ab Ordinibus sacris excludantur, qui ante hos duxerunt uxores, aut ex ijs proles susceperunt 256.

P.

Apostolus Petrus fuit Sum. Pontifex à Christo constitutus. 159. err. op. 162. Eiusdem prærogative præ alijs Apostolis 161. Estque idem absolute Caput totius Ecclesie 162.
 D. Paulus utrum omnino par fuerit D. Petro quoad universæ Ecclesie gubernationem 163.
 D. Petro aliquis successit, & continè succedere debuit, idque factum ex instituto Christi & jure divino 165. err. op. 169.
 S. Petrus præter universalem totius Ecclesie habuit peculiarem curam Urbis Romanæ, cujus loci proprius fuit Episcopus, & in eadem urbe per Crucis martyrium spiritum Domino reddidit 170.
 Papæ omnes, qui hætenus D. Petro in Pontificatu successerunt, fuerunt Romani Pontifices: & probabilis est, summum Pontificatum ex jure divino & Christi institutione esse annexum Urbi Romanæ, ut nullus eligi possit Papa, quin sit Romanus Pontifex. 171.
 Papæ electio quo jure & modo fiat. Et quid fieri oporteret, si Pontifex abrogaret istum eligendi modum, ac moreretur antequam novum præscriberet. 165.
 Utrum de fide sit, hunc numero Pontificem pro tempore existentem esse verum Papam. opinio & err. op. 175. & 183. Papa

Papa unde accipiat suam potestatem. 175. Et an istam iterum amittere possit, ac in quibus casibus. 176.

Utrum ex Romanis Pontificibus omnes fuerint veri & legitimi Pontifices 170. Err. oppos. *an probetur ex autoritate, mala vita & moribus Pontificum* 179.

Papa quâ privata persona errare, & in hæresim incidere potest; quidquid sit, an aliquis unquam in hanc incidit. 185.

Papa ut persona publ. ex cathedra aliquid definiens totique Ecclesiæ proponens tanquam fide tenendum errare non potest 186. err. op. 190.

Idem de Papa sentiendum 1. etiamsi id seorsim & extra Concilium faciat. 2. in approbatione Religionum. 3. in Canonizatione Sanctorum. 4. in Beatificatione 187. err. op. 193.

Prædicta infallibilitas Papæ habet has limitationes 1. quatenus eam requirit infallibilitas Ecclesiæ. 2. quatenus non versatur circa quæstiones facti. 3. quatenus versatur tantum circa sententiam definitivam 198.

Quâ ratione multi summi Pontifices ab errore excusantur 192.

Papa habet immediatè à Christo potestatem condendi leges canonicas universam Ecclesiam obligantes 202. Err. op. 205.

Papa habet etiam potestatem ferendi leges civiles, sed solum obligantes terram sibi temporaliter subjectam 203.

Papæ & subordinatis ei Clericis potestas in Ecclesiam & Religionem ita unicè convenit, ut eadem nullo modo sit penes Reges, Principes ac Magistratus sive supra Personas sive supra res Ecclesiasticas 203. err. op. 206.

Non repugnat simul esse Principem Ecclesiasticum & sæcularem 204. err. op. 208.

An repugnet Papam se subijcere Concilio Generali, aut ulli homini 233. err. op. 236.

Peccatum originale datur hominem verè DEO reddens exosum, idque est verum ac propriè dictum peccatum 394. err. op. 399.

Quæ causa peccati originalis. Et quomodo dicimur in Adamo interveniente pacto inter hunc & Deum peccasse 394. err. op. 399. *quasi peccatum originale esset concupiscentia.*

Omnis & solus homo ordinariè ab Adamo descendens est subjectum remotum peccati originalis; 396.

Per peccatum originale privati sumus iustitiâ originali, & quatuor vulnera accepimus 398. Nec sublato peccato tales aliæque miseriæ fuerunt sublatae, sed versæ in pœnalitates 492.

Qui cum solo peccato originali moriuntur, in altera vita non patiuntur pœnam sensûs, sed solum pœnam damni 398. err. op. 403.

Quid sit peccatum Actuale. Et an omnia hominum opera sint peccata 404. err. op. 407.

An omnia peccata sint mortalia: nullum veniale ex natura sua. err. op. 410.

Peccata sunt inæqualia 404. err. 410.

An sola peccata contra fidem, aut Infidelium aut Reprobos sint mortalia 405. err. op. 406.

Deus verè & propriè non est Author & Causa peccati. 406. err. op. 410. *fusè rejicitur.*

Quinam sint effectus peccati tam mortalis, quàm venialis. 407.

Utrum unum peccatum possit esse propriè pœna alterius. 404.

Quid nomine Pœnitentiæ intelligatur. Et an sit virtus ab omnibus alijs distincta, ac qualis. 494.

An Pœnitentia sit verum & propriè dictum Sacramentum. Quando institutum 495. err. op. 499.

Pœnitentia quas habeat partes. Et utrum contritio, quæ est pars, debeat esse formalis 496.

Utrum dolori in Pœnitentia debeat esse adjunctum propositum de cætero non peccandi: formale an virtuale 496.

Contritio quomodo dividatur. Et an attritio etiam ut talis cognita sufficiat in Pœnitentiæ Sacramento 496. err. op. 500.

Remisso peccato mortali quoad culpam & reatum pœnæ æternæ non semper remittitur temporalis pœna. 505. err. op. 510.

Ad integritatem Sacramenti Pœnitentiæ requiritur etiam remissio pœnæ restantis 508. *Unde Confessarius ordinariè tenetur iniungere pœnitentiam.* err. op. 511.

Iusti per opera pœnalia extra Sacramentum satisfacere possunt pro pœnis temporalibus restantibus, *notinatum per Orationes, horas, sicut, Canonicas, Eleemosinam, & jejunium ac flagellationes.* 508. & seq. err. op. 517. & seq. *fusè.*

Per opera pœnalia Iusti satisfacere possunt in hac vita pro pœnis temporalibus de condigno & ad æqualitatem iustitiæ 510.

Prostratio coram Sanctis an rectè fiat 304.

Peregrinationes an superstitiosè instituantur 304.

Quid nominis, & rei Prædestinatio. Quos actus involuat. Et quis ejus Terminus. 177.

Datur in DEO actus Beneplaciti, quo vult omnes homines salvos fieri 377. err. op. 385.

Prædestinatio adæquatè sumpta nō habet causam ex parte prædestinati 378. err. op. 386.

Sententiæ diversæ, num detur voluntas in Deo absoluta & efficax conferendi gloriam prædestinatis ante absolutam prævisionem sive præscientiam gratiæ & meritorum 378.

Utrum Deus possit, & de facto prædestinat absolute actum liberum creaturæ rationalis. 379.

Utrum Deus ex speciali benevolentia prædestinet homines simul ad gratiam finalem & gloriam ut coronam ante præscientiam absolutam meritorum in seipsis. 379.

Prædestinatio ordinaria est facta cum allegatione ad certam & determinatam media, quæ Deus per communem providentiam offerre solet cum quibus si homo non visus fuisset cooperaturus, non propterea accepisset alia, sed ex decreto permissivo lapsus non prædestinatus fuisset. 381. err. op. *Calvini, qui fusè proponitur & rejicitur* 387. V. R. *probatio.*

Quid & quot sint effectus Prædestinationis 383.

An aliquis scire infallibiliter possit, se esse prædestinatum 384. err. op. 392.

Datur Purgatorium 268. err. op. 270.

Utrum omnes Animæ in purgatorio igne torquantur. 270.

Deus precibus & alijs pijs operibus exoratus pœnas in purgatorio condonat aut mitigat 270.

Utrum semper fuerit articulus, dari purgatorii 277.

R.

Romanam esse Ecclesiam & Catholicam, an sit idem 123.

Regimen universim quotuplex sit. Et quale Christus instituerit in sua Ecclesia 155.

Religiosæ vitæ ratio est sancta pia ac laudabilis. 262. err. op. 264. & 266.

Reliquiæ

INDEX RERUM.

- Reliquiæ ac Crux Christi tanquam res sacræ pos-
sunt per se ac seorsim aliquo modo coli, non
adorato directè exemplari 299. err. op. ibid.
- Utrum in Reliquiis tanta sit fallacia ut credere il-
lis nemo possit 307. ubi de plurimis particulis Cru-
cis: de pluribus Dentibus S. Apollonia: de multis atque
ijsdem Reliquiis in diversis locis.
- Reprobatio quomodo sumatur. Et an detur Po-
sitiva ac Negativa, ac qui utriusque sint effe-
ctus 384.
- Ordo actuum tam Prædestinationis, quàm Repro-
bationis. Discrimen inter Reprobum & Præde-
stinatum. Et utrum in potestate hominis sit re-
probari aut prædestinari 384.
- Circa Reprobationem & Prædestinationem error
Calvini 1. Deum æterno decreto absque ul-
lo respectu ad meritum aut peccatum aliquos
prædestinare, alios reprobare positivè. 2. Præ-
dictum DEI decretum esse ineluctabile, adeo-
que tollere omnem libertatem. 3. Deum nega-
re reprobis fidem & gratiam. 4. impellere eos-
dem ad peccatum. 387. & seq. 5.
- Discrimen inter Calvinii errorem circa Reproba-
tionem & Prædestinationem: ac doctrinam Ca-
tholicorum Doctorum.
- S.
- Sacramenti Nomen, Definitio, & Essentia. 414.
err. op. 416.
- Sacramenta N. T. omnia constant rebus & ver-
bis 416. err. op. 419. quasi, requireretur verbum
concionale.
- Utrum pignus in definitione Sacramenti apud Ca-
tholicos idem sit, quod apud hæreticos Sigil-
lum. 418.
- Utrum ad Sacramentum necessariò requiratur si-
gnum visibile 419.
- Utrum materia & forma Sacramenti sit aliquo
modo à Deo determinata atque invariabilis,
ita ut Sacramentum sit nullum, si mutatio sit
essentialis 416.
- Solus quidem homo est Minister ordinarius Sa-
cramenti: non tamen omnis etiam adultus 420
- Valor Sacramenti non pendet à Fide & Probitate
Ministri. 420. err. op. 421.
- In Ministro requiritur aliqua intentio faciendi id,
quod facit Ecclesia. Quotuplex sit ista inten-
tio, & quæ saltem sufficiat 420. err. op. 421.
- Quot sit Sacramenta in lege Nova: & quot in Ve-
teri fuerint. 422. err. op. 422. ubi mira varietas
hæreticorum.
- Sacramenta omnia in Nova Lege causant gra-
tiam in suscipiente 425. err. op. 428. Eadem
causant gratiâ sanctificantem ex opere operato
425. err. op. 429. scil. fidem ex opere utentis requiri.
- Quædam Sacramenta ex vi suæ institutionis cau-
sant gratiam primam, quædam secundam.
- Quando Sacramenta conferant gratiam 426.
- Quodlibet ex Sacramentis nostris habet specia-
lem gratiam, & quænam sit illa. 426.
- Sacramentum utrum causet characterem. Quid sit
iste, & quotuplex 427. err. op. 429.
- Utrum Sacramenta causant majorem gratiam pro
majore dispositione suscipientis 425. err. op. 430.
- Ad valorem & effectum Sacramenti consistentis
in usu requiritur in adulto aliqua positiva in-
tentio suscipiendi Sacramentum 427. err. op. 430
- Sacramenta Antiquæ legis non causabant Gra-
tiam, sicuti Sacramenta Novæ legis 431. err.
op. 434.
- Sacramenta quomodo influant, & causent gra-
tiam 433.
- Sacramenta Antiqua utrum contulerint gratiam
ex opere operato. Et quid nominatim de Cir-
cumcisione sentiendum 433. err. op. 435.
- Licitæ & honestæ sunt ceremoniæ, quas Ecclesia
Romana in Sacramentis adhibet 436. err. op. 437
- In Ecclesia est potestas instituendi Sacramentalia
seu ceremonias sacras, & obligandi Fideles ad
easdem in Sacramentorum administratione ad-
hibendas 436.
- De effectu ceremoniarum in Sacramentis 436.
err. op. 438.
- Sacrificium quotuplîciter sumatur in Sac. Scriptu-
ra. Quæ ad verum Sacrificium concurrant, &
an omnia essentialiter 479.
- Quid sit Sacrificium. An Missa sit verè ac proprie
Sacrificium. 480. err. op. fusè proponitur & rej-
citur.
- In qua actione Missæ reperitur propria ratio sa-
crificij 485.
- De varijs nominibus Sacrificij, & effectibus 482.
- Sacerdotes an habeant potestatem remittendi pec-
cata 504.
- Satisfactio V. opera pœnalia.
- An detur Scriptura divina. Et unde constet, hunc
vel illum librum habere auctoritatem Sacræ
Scripturæ, adeoque esse canonicum. 21. & seq.
- Utrum hæc eadem quæstio sit indigna Chri-
stiano. ibid.
- De Sac. Scripturæ infallibilitate nihil dubitan-
dum, sed aliqua speciem duntaxat erroris præ-
ferre videntur. 22.
- Varij modi externi & interni seu critica cogno-
scendi, quænam sit Sacra Scriptura, ab hære-
ticis afferuntur & rejciuntur. 24. & seq.
- Utrum Sac. Scriptura contineat omnia credenda.
30. err. op. 34. ubi de hoc pernicioso errore fusè.
- Quotuplex sit sensus Sac. Scripturæ tam genera-
tim, quàm verus & à Deo intentus. Quid sit
sensus mysticus & quotuplex 49. & seq.
- Quæ juvent ad sensum litteralem inveniendum.
Et an non solum ex isto, sed etiam ex mystico ef-
ficax argumentum petatur 50. err. op. 53.
- In Sacra Scriptura multa sunt valde obscura, & in-
tellectu difficilia 51. err. op. 53. Et unde proven-
iat illa obscuritas 52.
- Utrum Sacra Scriptura à Catholicis vilipenda-
tur 58.
- Spiritus Sanctus an sit verus Deus: an Procedat à
Patre Filioque simul, & tanquam ab uno Prin-
cipio Spirituali. 66. & seq. errores op. 68 &
169.
- Spiritus Sanctus an petat à duobus procedere. Et
si per hypothesein non procederet à Filio, an ab
isto distingueretur. 67. Quando & à quo ad pro-
cessionem spiritus Sancti à Patre adjecta fuit
particula Filioque. 69.
- Sancti testè coluntur propter intrinseca dona su-
pernaturalia, adeoque plus, quàm cultu merè
civili 278. err. op. 269.
- Sancti in cælo, ipsa etiam Beatissima Virgo Ma-
ria non eo modo coli possunt, quo DEUS,
sed longè inferiore, scil. hyperduliâ, ac duliâ.
278. err. op. 280.
- Sancti in cælis orant pro vivis in terra non tan-
tùm in genere, sed etiam in particulari. Et
benè pieque in hac vita à nobis invocantur 281.
err. 282. & 284. Ubi ostenditur, invocationem San-
ctorum

INDEX RERUM.

Fortum nec esse contra Sac. Scripturam, nec contra Sanct. Patres; nec contra principia naturalia, nec esse juxta ritum Gentilium.
 Quæ Sancti in cælo videantur DEO præter ea, quæ in eo sunt formaliter. 23.
 An status Religiosus dari possit alius ab eo; qui convenit omnibus Fidelibus. 264.
 Symbolum Apostolicum diversimodè creditur à Catholicis atque ab hæreticis 10.
 T.
 Traditio quid sit, & quoruplex. Atque an præter Verbum DEI scriptum etiam non scriptum seu Traditiones admittendæ sint. 29. & seq. err. op. 34.
 Quomodo Traditiones legitimæ ab illegitimis discerni possint. 33. Item quomodo ipsæ etiam Traditiones divinæ & Apostolicæ dignoscantur. 34.
 Utrum in Ecclesia Romanâ habeantur Traditiones merè humanæ. 38.
 Quæ dogmata teneantur de fide ob Traditionem nullibi in Scriptura expressam. 31. err. op. 39.
 Traditiones divinæ utrum ejusdem sint autoritatis cum doctrina Christi in Evangelijs conscripta. Et sic Traditiones Apostolicæ cum doctrina Apostolica scripta &c. 33.
 Thurificatio seu suffragium an rectè in templis fiat 304.
 Templorum cultus an sit superstitiosus 302.
 Transubstantiatio, quomodo generatim definatur. Et quæ ad conversionem (quæ ejus est genus) requirantur. Ac quomodo in Transubstantiatione vera sit conversio 466.
 Transubstantiatio vera tunc fit, quando in conversione Eucharistica post verba consecrationis Corpus & Sanguis Christi sub speciebus panis & vini ponuntur: & vi hujus positionis desinant adesse substantiæ panis & vini, ita ut so-

læ species remaneant 466. err. op. 469. ubi fuit iste error rejicitur & doctrina Catholica stabilitur.
 Transubstantiatio an fiat per adductionem aut productionem Christi 469. err. op. ibid. quasi nullo modo Christus præfens fieri possit. Post transubstantiationem speciebus eucharisticis ita corruptis, ut substantiæ panis & vini servandæ non sufficerent, Christus subsidem esse desinit.
 U.
 Unio Verbi cum Humanitate an facta sit cum Persona verbi seu in Supposito. 70.
 Utrum eadem Unio semper etiam post mortem complexa sit Humanitatem, neutram partem relinquendo 71.
 Vocatio Ministrorum ad munus Ecclesiasticum v. g. Episcopi, Parochi &c. quoruplex sit. Et quomodo Utræque se habeant in Veteri ac Novo Testamento. 242.
 Vocatos legitimè à DEO Doctores ac Pastores habet sola Ecclesia Romano-Catholica 243. err. op. 252.
 Vocatio ad munus Ecclesiasticum ac reformationem Ecclesiæ an detur mixta, hoc est, partim ordinaria partim extraordinaria 252.
 Quid sit votum. 262. An vota emitti possint præter religiose vivendi causâ, ac nominatim religiosa vota Paupertatis, Castitatis, obedientiæ 263. & 265. err. op. 266.
 Vota rectè sunt Sanctis. 303.
 Unctio Extrema est verum propriè dictum Sacramentum 516. A Christo institutum post Resurrectionem Promulgatum à S. Jacobo 517. err. op. 519.
 Quæ sit materia proxima ac remota. Quod subjectum. Quis Minister. Et qui effectus extreme Unctionis. 518. Err. op. 620. quasi extrema Unctio, prout à Romano-Catholicis administratur, non conveniret cum Epistola S. Jacobi.

F I N I S.

ERRATA.

Paginâ.	§	Verfu.	Mendumi.	Lege.
2	8	4	falsiunt	fufciunt
3	16	13	tibi	sibi
6	28	2	meam	meram
7	31	penult.	judicat, moventur	judicent, moveantur
14	19	12	mixa	nixa
25	24	23	mixino	minimo
30	5	10	tenetque	tenereturque
137	27	ultimo	involat	involvat
140	22	16	nituntur	nititur
152	7	9	multam	multam
172	9	15	docet	donec
203	4	6	ab injusto ad justum	a justo ad injustum
252	38	19	descendit	discessit
312	14	17	opferis	dehmpferis
341	7	45	Non	Nam
346	4	46	præterito	præteritio
346	5	9	delectivæ	delectivæ
364	13	15	nituntur	nituntur
364	14	2	scitiam	ihscitiam
379	10	35	velitâ	velit ab
382	18	26	intendereter	intendere iter
392	51	25	non separare	nos separare
437	5	18	eneravertint	oneraverunt
440	8	20	a alid e	alitunde
444	22	2	liberaliter	literaliter
467	4	48	disendisse	dissensisse
498	14	29	Medio	Medico

Cætera, optime Lector, emenda, sciens, humanum laborem rarissimè esse perfectum.